

§ 6.

Alt til Banens Anlæg og Indretning hørende Arbejde skal kunne udføres ved Haandværkere af enhver Art, uden at Vedkommende skal være indskrænket ved Laugsløvene eller den øvrige Næringslovgivning.

§ 7.

Regjeringen bemyndiges til af Kongerigets særlige Finantser at indrømme Godtgjørelse for den Indførselstold, der erlægges af alle til Anlægget af Banen og dennes første Forsyning med Driftsmateriale beviisligt anvendte Materialer, Maskiner, Vogne, Redskaber o. s. v. Saafremt saadan Godtgjørelse tilstaaes, have Vedkommende, i Henseende til Beviislighederne for det Indførtes Værdi og Anvendelse efter Bestemmelsen, saavel som til Controllen hermed, at underkaste sig de Forfrister, som herom maatte blive givne.

§ 8.

De fornødne Bestemmelser angaaende Politi-Tilsynet under Banens Anlæg, samt hvad der maatte være at iagttage med Hensyn til de Arbejdere, der antages til Banens Udførelse, ville, efterat der er givet Vedkommende Leilighed til derover at yttre sig, af Indenrigsministeriet blive fastsatte i særlige Regulativer. Udgifterne ved de Foranstaltninger, som heri maatte blive foreskrevne, afholdes af Bevillingshaveren.

9.

Hverken hele Banen eller nogen Deel af samme maa aabnes for Færdselen, forinden en teknisk Undersøgelse af Banen saavel som af Transportanstalterne er skeet ved dertil af Indenrigsministeriet udnævnte Mænd, og dette har meddeelt Tilladelse til Afbenyttelsen.

§ 10.

Ligesom Indenrigsministeriet bestemmer, om og hvorvidt Banen skal indhegnes, hvilke Lukningsindretninger der skulle anbringes for Overførselerne over Banen, og det Tilsyn, som for Banens Regning hermed skal føres, saaledes foreskriver Ministeriet i det Hele hvad der skal iværksættes med Hensyn til den almindelige Sikkerhed.

§ 11.

Banen tilligemed Transportanstalterne skulle altid holdes i saadan Stand, at Befordringen kan ske med Sikkerhed og paa hensigtsmæssig Maade, hvortil Vedkommende i mødende Tilfælde ad den administrative Vej skulle kunne tilholde. I fornødent Fald kan Banens Brug midlertidig forbydes.

§ 12.

Gierne af Banen ere forpligtede til at erstatte al Skade, som ved Befordring paa Banen tilføies de paa samme befordrede Personer eller Gods, eller ogsaa andre Personer og Gjenstande, og de kunne alene frie sig for denne Forpligtelse ved at bevise, at det enten er den Bestadigedes egen Skyld, at han har lidt Skade, eller at denne er bevirket ved et uafvendeligt Tilfælde. Selve Foretagendets særlige Bestaffenhed skal ikke betragtes som et Tilfælde, der befrier for Skadeserstatning.

§ 13.

Drifts- eller Kjøreplanen for Togene paa Banen forelægges Indenrigsministeriet til Approbation og maa ikke senere uden dets Tilladelse forandres.

§ 14.

Til Fastsettelsen af den højeste Betaling for Banens Benyttelse til Transport, saavel af Varer som af Personer, baade fra først af og senere, hvis en yderligere Forhøielse skulde attraaes, er Indenrigsministeriets Approbation fornøden. Ligeledes bestemmer Ministeriet Grandsen for den Redfattelse, der uden særlig Approbation kan tilstedes.

§ 15.

Med Hensyn til Jernbanens Forhold til Sold- og Postvæsenet skal Bevillingshaveren være de Bestemmelser underkastet, som Regjeringen i Kongerigets Interesse maatte foreskrive.

§ 16.

Det forbeholdes Regjeringen i Krigstider uden Godtgjørelse at afbenytte Banen til Befordring af Tropper eller til andet militært Diemed. For Bestadigelser i Krigstilfælde,